

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg vil blot gjøre gjældende, at naar jeg ikke besvarer dette, er det fordi jeg ikke vil tilfidesætte den Regel, at lade den Landsthingsmand, der vil have baade det første og det sidste Ord, med Fornøielse have det.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forflag af Udvalgets Ordfører (B. Christensen):

Loven affattes saaledes:

§ 1.

De Medlemmer af Folketirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnebaad, Brudevielse og Rigtale i deres Sognekirke, samt Forbpaakastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa tidligst 4 og sildigst 2 Døgn forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten forviise sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folketirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gennem samme at indgiye en Begjæring til Stiftets Biskop. Finder denne, at det Ansøgte ikke bør bevilges, har han at indsende Begjæringen, ledsaget med sin Erklæring, til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, som efter at have hørt Ansøgerne afgjør Sagen. Finder Biskoppen derimod, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udenfogs Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil

videre og bør af Biskoppen tilbagefalbes, naar han finder, at den misbruges. Finder en saadan Tillagefalbelse Sted, kunne Vedkommende fordre Sagen afgjort af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Duffles det af den udenfogs Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttaget, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udenfogs Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogs Præst selv medbringe Brød og Vin, hvorimod Sognets Kirkebetjent har at drage Omfarg for, at hvad der iverigt er fornødent til Foretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemenighed, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig Handling udføre i sin Sognekirke, da tilfalde Accidenterne den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholdes med Hvitids-offret, dersom Vedkommende gaae til Alters i Sognets Kirke, hvorimod det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.

ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning vedtoges med 21 Stemmer mod 20, hvorimod det ved et paafølgende Navneopraab, som nedenstaaende Riste viser, blev forkastet med 21 Stemmer mod 21.